

Folk, som paa deres eget Omraade ved, hvor Skoen trykker; at de har stillet Krav om en bedre Undervisning, viser en udmærket Tankegang hos dem. Lad vore Underofficerer faa Lov til selv at udpege de Medlemmer, de ønsker ind i en saadan Kommission, saa tror jeg, der vil være overordentlig meget vundet baade for Kommissionens Arbejde og ogsaa med Hensyn til Underofficerernes Tilslutning til det Resultat, Kommissionen kommer til.

Jeg har talt om Underofficererne og deres Stilling, og jeg synes, deres Stilling er ikke god, saaledes som jeg ønsker, den skulde være. Der er et enkelt andet Spørgsmaal jeg gerne vil omtale; man kan kalde det et lille Spørgsmaal. Det drejer sig om et Forhold, med Hensyn til hvilket der fra Administrationens Side kunde foretages Skridt, som vilde være til stor Gavn for Underofficererne, som vilde hæve deres Stand og bidrage noget til at slette den Standsforskel, den Klasseforskel, der er imellem Officerer og Underofficerer. Fritag de faste Underofficerer for at bære Gevær og Tornyster ved Øvelserne, det er ingen Verdens Nytte til. Saa vidt jeg har hørt, findes der fra den vel mest sagkyndige Mand paa dette Omraade en Aarsrapport med en Indstilling, som netop gaar ud paa, at de fritages for at bære Gevær og Tornyster ved Øvelserne. Man kan sige: Hvis der findes en saadan Indstilling fra en paa dette Omraade særlig sagkyndig Mand, hvorfor maa da Underofficererne alligevel gaa med Gevær og Tornyster? Ja, naar man ikke har fulgt denne Indstilling, antager jeg, det har ligget i, at man har ønsket at bibeholde den Forskel, der hidtil har været mellem Officerer og Underofficerer, og understrege den skarpt og tydeligt derved, at Underofficererne ved Øvelserne maa gaa med Gevær og Tornyster, medens Officererne er fritagne derfor. Man har gerne villet vise, at Underofficererne nok er Befalingsmænd, men at de egentlig hører nærmere sammen med de menige. Hvis man kunde vise mig, at det var til nogen Nytte, at de faste, ældre Underofficerer bar Gevær og Tornyster ved Øvelserne, var det en anden Sag, saa kunde jeg sige: Vel, er det for Fædrelandets Skyld, som man saa kønt har sagt, er det en Ting for sig. Men er man ikke i Stand til at paavise, at det har andet Ærinde

end at vise, at Underofficerer er en anden Klasse end Officererne — og hvilken af dem der er øverst, er der jo ingen Tvivl om —, synes jeg, man gjorde vel i at stryge den Bestemmelse. Jeg er sikker paa, at vore Underofficerer vilde tage imod dette med den allerstørste Glæde.

Jeg vil gerne samtidig dermed gøre, hvad jeg kan for at gøre en Uret god igen, som jeg til en vis Grad har været med til at øve. I Samlingen 1902—03 blev der her paa Rigsdagen behandlet et Forslag om Tillæg til Lov om Søværnets Ordning, som ganske særlig berørte Søværnets Skoler. I det Forslag, som forelaa fra Regeringens Side, og som omhandlede baade Kadetskolen og Underofficersskolen, var Eleverne paa Underofficersskolen, som dels er Underofficers elever og dels Konstabler, kendetegnede som menige. Der stod, at de var at betragte som ligestillede med menige. Da nu Kadetterne, der gaar paa Officersskolen og er Officers elever, heller ikke har nogen Befalingsmandsgrad, fandt vi i Udvalget, at det var rigtigt, at denne Bestemmelse ogsaa blev indføjet for Kadetternes Vedkommende, saa at det kom til at gælde for alle tre Parter, baade Kadetter, der er Officers elever, og for Underofficers elever og Konstabler, som skal være Underofficerer, saa at de alle var at betragte som menige. Men den daværende Marineminister sagde, at han kunde godt gaa ind paa denne Betragtning, men han vilde dog tilraade Udvalget at gaa en anden Vej, nemlig at vi slettede Bestemmelsen for Underofficers elever og Konstabler, saa at der ikke kom til at staa for deres Vedkommende, at de var at betragte som menige; og saa skulde det heller ikke gælde for Kadetternes Vedkommende. Det gik Udvalget ind paa. Jeg havde den Ære den Gang at være Ordfører for Udvalget i Folketinget, og jeg sagde, paa hvad Maade det nu var, vi opfattede Forslaget: at naar vi slettede Bestemmelsen om, at Underofficers elever og Konstabler skulde betragtes som menige, laa det i, at de skulde staa ens med Kadetterne; Meningen var, at alle tre Slags, Underofficers elever, Konstabler og Kadetter, var at betragte som menige. Ministeren tog ingen Afstand derfra, og under den Forudsætning blev Lovforslaget vedtaget her i Rigsdagen. Men